



ת"פ 18410/01/21 - מדינת ישראל נגד שמעון דנדקר ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18410-01-21 מדינת ישראל נ'
דנדקר(אחר/נוסף)

בפני כבוד הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד זוהר שקורי שוורץ
ענף תביעות - מחוז ירושלים
משטרת ישראל

נגד
הנאשמים

שמעון דנדקר ע"י ב"כ עוה"ד גבי טורנישווילי

גזר דין

כתב האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום שתוקן, וזאת במסגרת הסדר טיעון.

כתב האישום המתוקן מתאר כי ביום 22.12.20 בשעה 20:30 לערך הגיע מאיר אביטן (להלן: "**המתלונן**") יחד עם מיכאל המנדינגר (להלן: "**מיכאל**") למרכז "יש חסד" בסניף כנפי נשרים בירושלים, שם עבד הנאשם.

עם כניסת השניים למרכז, העיר להם הנאשם על האופן שבו עטו את מסכה. לאחר מכן, בצאתם מהמרכז, חלפו השניים על פני הנאשם, ומיכאל העיר לנאשם: "**גבר מסכות על האף זה חשוב לא לשכוח**". אז, קם הנאשם מעמדת הקופה ועט על מיכאל תוך שהניח את ידו על גבו וניסה להוציאו בכוח מהסופר, תוך שאמר למיכאל: "**אתה חושב שאתה גבר**".

או אז המתלונן ומיכאל הדפו את הנאשם לאחור. הנאשם ניסה לתקוף את מיכאל והמתלונן בתגובה ניסה לחמוק לאחור ולהדוף את הנאשם. אז, עט הנאשם על המתלונן תפס אותו והפילו בחוזקה ארצה. כאשר המתלונן אחז בנאשם, הוטח ראשו של המתלונן בקרקע.

בהמשך, תוך שהמתלונן שכוב על הרצפה, תקף הנאשם את המתלונן באגרופים כאשר הוא מעליו. עם סיום תקיפת המתלונן, רץ הנאשם לעברו של מיכאל במטרה לתקוף אותו, אך מיכאל נמלט בריצה מפני הנאשם. בהמשך, חזר הנאשם לסופר, הבחין במתלונן שרק הרים את ראשו, בעודו שרוע על הרצפה מדמם, התכופף לעברו וסטר לו בפניו.

בעקבות מעשיו של הנאשם, נגרמו למתלונן המטומה תת עורית קרקפית קוטר 10.5 מ"מ וכן חתך ודימום חיצוני בראשו



שנזקק לסגירה בסיכות. בנוסף, המתלונן אושפז במשך יומיים להשגחה בבית החולים.

בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירות של תקיפה סתם ופציעה לפי סעיפים 25+379 ו-334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

לתיק זה צירף הנאשם את תיק פל"א 786503/21, על פיו הורשע בעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, לאחר שנמצא ביום 5.11.21 בשעות הלילה מחוץ לכתובת מעצר הבית הלילי שהוטל עליו במסגרת התיק העיקרי.

שירות המבחן

שירות המבחן עקב אחר מצבו של הנאשם במהלך ניהול ההליכים וערך מספר תסקירים שבחנו את נסיבותיו.

שירות המבחן תיאר כי הנאשם הוא רווק, בן 24 שנים, שהה במעצר בית בבית הוריו בבית"ר עלית. טרם מעצרו התגורר בבית הוריה של בת זוגו בירושלים. בהתאם למסמכים שהציג, מתקיים מקצבת נכות בשיעור של 40% מהמוסד לביטוח לאומי, על רקע נפשי ולצמיתות.

הנאשם נולד באופקים ובגיל 3 שנים עבר להתגורר עם משפחתו בבית"ר עלית. במשפחתו זוג הורים ותשעה ילדים והוא השישי בסדר הלידה. בילדותו למד במסגרות חרדיות וסבל מקשיי לימוד, אשר הצוות החינוכי התקשה להכיל וסבל מהצקות מצד מוריו וחבריו לספסל הלימודים בשל קשייו.

הוא הועבר ממסגרת לימודית אחת לאחרת ובגיל 16 הפסיק להגיע ללימודים באופן קבוע וישן אצל חברים. כיום הוא בעל 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות.

בתקופת נעוריו תיאר שימוש באלכוהול ופגיעה עצמית, וזאת כדרך להתמודדות עם מצוקות. בגיל 16.5 שנים נעצר על רקע עבירת אלימות ובעקבות זאת החל טיפול במצבו הנפשי, אך לא השלים את הטיפול באופן רצוף. בהמשך עבד בחברת שליחויות ועם פרוץ מגפת הקורונה, החל לעבוד בעבודות מזדמנות שונות, ביניהן ברשת המזון בה בוצעה העבירה.

הנאשם נמצא בזוגיות מגיל 19 שנים עם חברתו, סטודנטית לחינוך מיוחד, התומכת בו ומתגורר עמה בבית הוריה.

כיום, בעקבות מעצרו בתיק הנוכחי, נוטל תרופות על בסיס יומי ומרגיש שינוי לחיוב בשל כך.

הנאשם שלל שימוש בחומרים פסיכו-אקטיביים ובאשר לשימוש באלכוהול מסר שהוא משתמש בכך באופן חברתי ומועט. בדיקה לגילוי שרידי סם שנערכה בשירות המבחן, נמצאה נקיה.

ממידע שנמסר מהמרפאה לבריאות הנפש "בית חם" עולה כי הנאשם היה בטיפול בין השנים 2015-2016, ועלה כי, בין היתר, הוא סובל מקשיים ביכולתו להבין ולהסתגל למסגרות תעסוקה.

בעבר הנאשם הופנה לשירות המבחן לנוער על רקע עבירה בתחום האלימות ואז שולב בקבוצה טיפולית במסגרת צו פיקוח מעצרים בהצלחה. לאחר שעמד בכל מרכיבי התוכנית הטיפולית, הומלץ על סיום ההליך המשפטי ללא הרשעה.



והטלת של"צ בהיקף 50 שעות.

עיון ברישומי הפלילי המעודכן מעלה כי הוא נעדר הרשעות, למעט רישומו הפלילי- תעבורתי הכולל 8 עבירות ביניהן עבירת נהיגה תחת השפעת סמים משכרים או אלכוהול משנת 2020, בגינה נידון לקנס, התחייבות, פסילה ופסילה על תנאי.

בהמלצת שירות המבחן בוטל האיזוק האלקטרוני בו הנאשם היה נתון במסגרת תיק זה עד יום 31.5.21, ומאז שהה הנאשם במעצר בית מלא.

באשר לעבירות הנידונות, הנאשם ביטא אחריות, שיתף כי באותה עת לא נטל את התרופות הפסיכיאטריות שלו וחוזה דחק רגשי בהקשר של יחסיו עם בת זוגו. הוא תיאר תגובה אלימה מצדו לאחר שחש מאוים על ידי המתלונן בתיק וחש איבוד שליטה וביטא צער על התנהגותו המסוכנת והיעדר יכולתו לווסת את תגובתו האלימה.

הנאשם ביטא נזקקות טיפולית ונכונות לערוך מאמצים במטרה לשנות את מצבו ולהימנע ממצבים דומים בעתיד.

שירות המבחן עמד על העמימות הקיימת סביב מצבו הנפשי של הנאשם וחוסר העקביות והרציפות בטיפול, אך מאידך דווח כי הוא בעל הבנה לכך שמצבו הוא פרי התנהגותו ובאשר לחשיבות נטילת התרופות באופן רציף והוא מביע שאיפה להשתלבות בהליך טיפולי וניכר כי ניסיונות טיפוליים קודמים בעברו צלחו וסייעו לו בשיקום חייו.

באותה עת, בשקלול כל הגורמים התרשם שירות המבחן מרמת סיכון בינונית להישנות עבירות דומות בהיעדר טיפול תרופתי ומעקב פסיכיאטרי רצוף.

לפיכך, באותו שלב הומלץ כי שירות המבחן יפעל לשילובו בקבוצה טיפולית, תוך המשך מעצר הבית בבית, על אף ההתרשמות ששהות ממושכת בבית הוריו ללא תעסוקה פוגעת בהליך השיקומי.

תסקיר נוסף מיום 2.11.21 מתאר כי הנאשם שוהה במעצר בית לילי בבית הוריו ועובד כשליח בחברת קייטרינג בהיקף חלקי.

הנאשם חידש את הקשר עם המרפאה לבריאות הנפש והחל בפגישות מעקב. ממידע שנמסר מהמרפאה עולה כי עקב אלימות שהנאשם חווה בילדותו, הוא סובל מטרומה מורכבת שבאה לידי ביטוי בשינוי התנהגותי, תוקפנות, התנהגות עבריינית ותסמינים נוספים.

הנאשם החל להשתתף בקבוצה טיפולית לצעירים בשירות המבחן וביטא הבנה ליתרונות השתתפותו בה.

בנוסף, הנאשם נמצא במעקב פסיכיאטרי ומטופל תרופתית במשך שלושה חודשים והביע מחויבות להמשך הטיפול והבנה לחשיבות המשך הטיפול התרופתי.

תסקיר מיום 27.1.22 מלמדנו כי הנאשם המשיך בשילובו בקבוצה הטיפולית ובטיפול במרפאה, אלא שדווח כי נפתח נגדו תיק מב"ד בגין הפרת הוראה חוקית והסביר כי ליווה חבר שניצל מתאונת דרכים בדרך לתפילה לילית בירושלים. הנאשם הביע צער על כך.

הנאשם שיתף כי הוא ממשיך בטיפול התרופתי ובטיפול הקבוצתי ותיאר כי מעצר הבית הממושך מקשה עליו והוא



מעוניין לשכור דירה עם בת זוגו לאחר הסרת התנאים המגבילים.

הנאשם חזר וביטא אחריות על ביצוע העבירה, ביטא צער על התנהגותו והשלכות מעשיו, ובכלל זה ביטא התייחסות אמפתית לנפגעי העבירה. הוא שיתף כי הוא מכיר בחומרת העבירה ומקבל את המחירים שעליו לשאת בעקבותיה. עוד ציין כי סבור שהמשך השתלבותו בטיפול תעזור לו להימנע מהתנהגות פוגענית בעתיד.

מנחי קבוצת הצעירים בשירות המבחן דיווחו כי הנאשם ממשיך להשתתף בקבוצה באופן חיובי ופעיל ומגלה מוטיבציה לשינוי ולהימנעות מגילוי אלימות.

מהגורמים הטיפולים במרפאת "בית חם" נמסר כי הנאשם משתף פעולה וממשיך להיות במעקב ומגיע לכל הפגישות בליווי אמו.

לבסוף, בהתחשב בתהליך החיובי והמשמעותי שהנאשם עבר ועודנו עובר ובכל שאר נתוניו של הנאשם, הומלץ על ביצוע מאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה.

לצד זאת, צוין כי הנאשם תיאר כי אם יוטל עליו עונש מאסר בעבודות שירות, יאלץ לסיים את עבודתו, ולכן נכתב כי אם בית המשפט ימצא לנכון לגזור עליו עונש של שירות לתועלת הציבור, תיערך תוכנית מתאימה לשל"צ (שירות לתועלת הציבור) בהיקף נרחב.

בנוסף הומלץ על הטלת צו מבחן למשך 12 חודשים, אשר במהלכם הנאשם ימשיך להיות משולב בקבוצת צעירים בשירות המבחן, טיפול שעשוי להפחית את מעורבותו בפלילים. כמו כן ימשיך שירות המבחן לעקוב אחר מצבו הנפשי והשתלבותו בטיפול מעקבי במרפאת "בית חם" ויפעל לשלבו בתוכניות שיקום נוספות בהתאם לרצונו וצרכיו.

עוד ציין שירות המבחן כי הוא רואה חשיבות בסיום ההליך המשפטי בעניינו, שכן ההליך המשפטי הממושך מהווה גורם לחץ ודחק ועשוי להוביל לנסיגה במצבו.

בתסקיר אחרון, מיום 27.2.22, חזר שירות המבחן על המלצתו העונשית והדגיש כי לצד המלצתו למאסר בעבודות שירות לתקופה קצרה, במקביל להעמדת הנאשם בצו מבחן, הרי שענישה זו תאלץ הפסקת עבודתו המהווה עוגן משמעותי בחייו, ולכן בא בהמלצה על הטלת צו שירות לתועלת הציבור בהיקף רחב, כחלופה לעבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות ערך חוות דעת בעניינו של הנאשם, ביום 11.5.22, ובה נמצא שהנאשם מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים של שלמות גופו של האדם שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על מעשה התקיפה והפגיעה במתלון בשל הערה של מה בכך **וטענה למתחם של 12-36 חודשים בפועל בעניינם של שני התיקים.**

בטיעוניה הדגישה את העובדה כי לחובת הנאשם הרשעה תעבורתית מיוני 2020 בשל נהיגה תחת חומרים והוסיפה שאין לתלות את התנהגותו האלימה בנסיבות החיים הקשות שעולות מתסקיר שירות המבחן.



ב"כ המאשימה ציינה כי שקלה גם את לקיחת האחריות והחיסכון בזמן השיפוט, וביקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון אך לא בתחתית המתחם, **ולהשית עליו 18 חודשי מאסר בפועל לשני התיקים, מאסר על תנאי מרתיע, קנס, התחייבות ופיצוי משמעותי למתלונן ומיכאל.**

אשר לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, נטען כי עולה סתירה בין דברי הנאשם אשר שולל טיפול פסיכיאטרי לבין האמור בתסקירים ובחוות דעת הממונה שאינו מתייחס לכך.

הסנגור התייחס לנסיבות האירוע והדגיש כי עובר לאירוע, הנאשם שעבד כקופאי, התבקש על ידי המאבטח להחליף אותו בכניסה לסופר. האירוע התרחש בתקופת השיא של מגיפת הקורונה ולנאשם ניתנה הוראה לא להכניס לסופר אנשים ללא מסיכה. אז הגיעו המתלונן וחברו, אשר תוארו על ידי מאבטח הסופר כ"**שני בחורים שנראים מעושנים או שתויים, שהייתה להם התנהגות לא טובה, שצעקו על אנשים**" והם נתקלו בנאשם והתפתח ביניהם דין ודברים. הפגישה הראשונה לא הולידה עימות, אך ביציאתם של השניים הסופר, זרק אחד מהם הערות לנאשם, שרק חלקן מצוטטות בכתב האישום. בסופו של דבר, התפתח אירוע אליים ותחילתו שהנאשם אכן רץ לכיוון המתלונן, והמתלונן הלך לאחור ואגרף את ידיו, כפי שנראה בסרטון האירוע. אז הנאשם תפס אותו ושניהם נפלו ארצה וכתוצאה מהנפילה נגרמה הפציעה.

הסנגור הדגיש כי הפציעה נגרמה כתוצאה מהנפילה ולא מהאגרופים ולא מדובר באירוע מתוכנן, אלא באירוע שגם למתלונן יש בו חלק משמעותי ובנוסף, הפציעה עצמה לא חמורה ולא הותירה נזק קבוע.

בנסיבות אלה, טען הסנגור, טיעוניה של המאשימה המתייחסים למקרים של דקירות ופציעות, אינם ממין העניין. על השוני בין אותם למקרים למקרה זה, מעידה גם עמדת הפרקליטות אשר העבירה את התיק לטיפול אגף התביעות של המשטרה, בהודעה שהוגשה לבית המשפט.

הסנגור עמד על כך שמצבו של הנאשם מורכב, שכן הוא מתמודד עם בעיות נפשיות, באופן שיש להקל עמו. נכון הדבר שתגובתו הייתה שגויה ועל כך הוא נותן את הדין ולוקח אחריות ללא סייגים, אך הוא עבר הליך משמעותי של שיקום בשירות המבחן והממונה מצא אותו כשיר לביצוע עבודות שירות לאחר שנתקבל מסמך מתאים מרופא. הסנגור הדגיש כי הנאשם מגיע כיום לבית המשפט ממקום של לקיחת אחריות ללא סייגים, לאחר שעבר הליך משמעותי בשירות המבחן ולאחר שהממונה על עבודות השירות קיבל מסמך מרופא מטפל ביחס למצבו הנפשי העדכני, ובכל זאת אישר כי הוא מתאים לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

הנאשם שהה בתנאים מגבילים פרק זמן משמעותי. היה עצור מיום 4.1.21. ועד 21.1.21, לאחר מכן ועד ליום 31.6.21 היה באיזוק אלקטרוני, שהה בתנאים מגבילים ולאחר מכן במעצר בית לילי שבוטל.

לבסוף הדגיש הסנגור שהנאשם עבר הליך שיקום משמעותי ולכן מתחם הענישה שייקבע פחות רלבנטי, אך לחילופין טען למתחם שמתחיל ברף התחתון של עבודות שירות ומסתיים לו במספר בודד של חודשי מאסר.

הנאשם בדברו האחרון, הביע צער על מעשיו. הוא אמר שהוא מתחרט מאוד על מה שקרה. הוא אמר שביצע את כל מה ששירות המבחן דרש ממנו וסיפר שהוא וחברתו מאורסים והוא מבקש להתחתן, להקים בית, לחיות חיים טובים, לחזור לעבוד ולצעוד בדרך טובה. עוד שיתף בכך שעבר תאונת דרכים ומשכך הוא נוטל טיפול תרופתי קבוע.



דין והכרעה

בהתאם לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות, נסיבות ביצוע העבירות והענישה הנוהגת בפסיקה.

במקרה זה צירף הנאשם שני תיקים: **התיק העיקרי** במסגרתו הורשע בעבירות תקיפה ופגיעה **והתיק הנוסף** במסגרתו הורשע בהפרת הוראה חוקית בגין הפרת תנאי המעצר שנקבעו עבורו במסגרת התיק העיקרי. נוסף לכך שבין שני התיקים קיים קשר, המאשימה טענה למתחם אחד עבור שני כתבי האישום ולפיכך, כך יעשה במקרה זה.

עבירות התקיפה והפגיעה שבהן הורשע הנאשם פוגעות בערכים המוגנים של הגנה על שלום האדם, שלמות גופו, בטחונו האישי וכבודו כאדם באשר הוא. כאשר עבירות אלה מבוצעות על רקע מפגשים אקראיים וויכוחים של מה בכך בעת מפגש של אדם עם זולתו, במרחב הציבורי, הן פוגעות לא רק באלה שנפלים להן קורבן, אלא במרקם החברתי ובאווירה הציבורית כולה.

למרבה הצער, אירועים כאלה שבהם אזרחים חפים מפשע נופלים קרבן לאלימות מצד אחרים מתרחשים לא אחת לאחרונה, ולא פעם הם מסלימים במהירות ומסתיימים בתוצאה הקשה של קיפוח חיים.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על כך שפתרון סכסוכים בדרכי אלימות ועשיית דין עצמי מבטאים **"לא רק זלזול בערך חיי אדם, אלא בכל אותם יסודות שקיומה של חברה מתוקנת תלוי בהם. מחובתו של בית המשפט לשרש התנהגות מעין זו לאור השלכותיה הרוות האסון"** (ע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 33 (3.9.2009), ע"פ 6522/15 חאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], פסקה 5 (25.5.16)).

נסיבות המקרה שלפניי מתארות אירוע חריג שבו, במהלך עבודתו של הנאשם ולאחר שהעיר למתלונן על לבישת מסכת מגן בעת מגפת הקורונה, השיב לו המתלונן בהערה. הערה זו עוררה את חמתו של הנאשם ומכאן, החל אירוע שבמסגרתו תקף הנאשם את המתלונן ואת חברו.

בחנית האירוע מעלה שלא מדובר במהלומה בודדת שהנאשם הלם במתלונן וחברו, אלא באירוע שבו מספר שלבים, שבכל אחד מהם נהג הנאשם באלימות. הנאשם קם ממושב בקופה, ו"עט" על מיכאל תוך הנחת יד על גבו וניסיון להוציאו בכוח מהסופר. בהמשך, ולאחר שהמתלונן ומיכאל הדפו את הנאשם לאחור, הנאשם ניסה לתקוף את המתלונן ולאחר מכן עט עליו, תפס אותו והפיל אותו בחזקה ארצה, כך שראשו הוטח על הקרקע.

האירוע יכול היה להסתיים בכך, אך גם כאשר המתלונן היה שוכב על הרצפה, הנאשם תקף את המתלונן באגרופים, ולאחר מכן הבחין הנאשם במתלונן כשהרים ראשו, בעודו שרוע על הרצפה ומדמם, התכופף לעברו וסטר לו בפניו.

מדובר בתקיפה הכוללת מספר מעשים אלימים, אלימות שנמשכה במשך פרק זמן ממשי, ולא אלימות ממוקדת ונקודתית, כנגד שני מתלוננים והיא בוצעה במרחב ציבורי והביאה לפגיעה משמעותית של אחד מהם.

כתוצאה מהתקיפה, נפצע המתלונן כך שנגרמה לו המטומה, דימום וחתך שדרש טיפול רפואי והוא אושפז בבית חולים למשך יומיים.

הסתעפותו של האירוע, מידת האלימות שננקטה בו והתוצאה הקשה של פגיעת המתלונן הן נסיבות המלמדות על



חומרת העבירות.

מאידך, נתתי דעתי לכך שלא מדובר באירוע אלימות שהנאשם תכנן מראש, אלא התדרדרות מהירה של התגרות הדדית בינו ובין המתלונן, ללא שימוש בנשק מכל סוג שהוא, ועל רקע שיאה של מגפת הקורונה והשימוש במסכות, על כל הכרוך בכך באותה עת.

בנוסף לעבירות אלה, הורשע הנאשם גם בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לאחר שהפר את תנאי מעצר הבית שנקבעו לו, ובכך הפר את האמון שנתן בו בית המשפט.

בהתחשב במכלול שיקולים אלה, ובהתאם לענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים, הרי שמתחם **העונש ההולם נע במקרה זה בין מספר חודשי מאסר אשר יכול שירוצו בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים

הנאשם הוא אדם צעיר, רווק בן כ-24 שנים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ונטל אחריות על ביצועו, ובכך שיתף פעולה עם רשויות אכיפת החוק וחסך את הצורך בניהול הליך הוכחות, על כל המשתמע מכך, וזאת שקלתי לזכותו.

נטילת האחריות על ביצוע העבירות באה לידי ביטוי גם בדברו האחרון של הנאשם בבית המשפט וגם בפני שירות המבחן ביטא אחריות על ביצוע העבירות וצער על התנהגותו המסוכנת ועל כך שלא היה ביכולתו לווסת את תגובתו האלימה.

מאידך, לחובת הנאשם עומד עבר תעבורתי הכולל הרשעה בעבירה של נהיגה תחת חומרים משני תודעה, ומכאן שמדובר באדם שזוהי אינה הסתבכותו היחידה עם החוק ולא הפעם הראשונה שבה מעשיו מסכנים ופוגעים בציבור.

נסיבות חייו של הנאשם מתארות כי הנאשם התמודד עם קשיים משמעותיים עוד מילדותו ואלה הותירו את חותמם בנאשם כאדם בוגר המתמודד עם קשיים נפשיים, כפי שמתועד עוד עובר לביצוע העבירות כאן.

עיון בדיווח המטופלים בו, כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן, מלמד שלמצבו הנפשי של הנאשם קשר הדוק לביצוע העבירות, באופן כזה המבטא גם קירבה לסייג הפלילי העוסק באי שפיות: התמודדותו הרפואית של הנאשם מלווה בתסמינים של ביטוי תוקפנות והתנהגות עבריינית - אותה התנהגות שבאה לידי ביטוי בעת ביצוע העבירות.

בחינת נסיבות חייו של הנאשם מעלה כי התדרדרותו בתחום הנפשי, אי הקפדתו על הטיפול הרפואי הנדרש לו, הביאו אותו לביצוע העבירות האלימות שבהן הורשע.

להליך הפלילי הייתה השפעה מיטיבה על הנאשם: הוא הביא להרתעתו ולהבנת מצבו אשר הביאו לביצוע המעשים. הבנה זו גרמה לנאשם לשתף פעולה עם הגורמים המקצועיים בשירות המבחן ובתחום בריאות הנפש, והנאשם השתתף בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן וחזר להתמיד בטיפול רפואי במסגרת שירותי בריאות הנפש. לצד זאת, הנאשם מעד כאשר הפר את תנאי מעצרו ובכך נסדק סדק באמון שניתן לרכוש לו.



התמדתו של הנאשם בטיפול דרושה להמשך צעידתו בדרך הישר והכרחית על מנת להרחיקו מביצוע עבירות דומות בעתיד, וניכר שכיום הנאשם מבין זאת היטב ועושה מאמצים להמשיך בטיפול.

בהתחשב בכל אלה, במצבו המיוחד של הנאשם, אך גם תוך התחשבות במעשה העבירה שאינו שפוט כלל, נראה כי כהמלצת שירות המבחן, עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות שיהא בו משום ענישה מוחשית ומציבה גבול ברור, נדרש בהתחשב במצבו של הנאשם.

על אף התמדתו של הנאשם בהליך הטיפול-רפואי, לא התרשמתי שמדובר באחד המקרים שבהם ניתן לקבוע כי הנאשם עבר הליך שיקומי כזה המצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם, ומכאן גם המלצתו של שירות המבחן על עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות ורק כחלופה לכך- צו שירות לתועלת הציבור.

אכן אין לזלזל במצבו הנפשי של הנאשם, אך הוא לא יכול להוות הצדקה לביצוע המעשים המיוחסים לו.

עם זאת, בהינתן מצב נפשי שכזה, השכיל הנאשם לצעוד צעדי שיקום, אמנם צעדים קטנים ומדודים, אך כיוונם נכון, מטרותם נכוחה ועל כן יש להעמיד את עונשו כעונשו של מי **שיש סיכוי של ממש שישתקם**. לא יובילו צעדים אלו אל מחוץ לתחומי של מתחם הענישה, אך יוליכו על עבר הצד המקל שבענישה על עבירות מעין אלו המתוארות בכתב האישום.

סוף דבר

סיכומי של דבר, השיקולים המיוחדים במצבו של הנאשם, כפי שנסקרו כאן מקרבים את הנאשם **לחלקו התחתון** של המתחם העונשי, אך אינם מביאים לחריגה הימנו ולכן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. שמונה (8) חודשי מאסר אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות במסגרת "איחוד הצלה" בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 11.5.22 ובניכוי ימי מעצרו. הממונה יקבע מועד לתחילת ריצוי מאסר זה, וזאת עד ליום 10.12.22.

2. חמישה (5) חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה, אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע בהליך זה.

3. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם עד יום 1.5.23 או 30 ימי מאסר תמורתו.

4. פיצוי בסך 4,000 ₪ למתלונן, אשר ישולם עד יום 1.5.23.

5. פיצוי בסך 1,000 ₪ לע"ת 19, אשר ישולם עד יום 1.1.23.



6. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור על כל עבירת אלימות, וזאת תוך שנתיים מיום מתן גזר הדין. לא יחתום הנאשם על התחייבות זו עד ליום 1.1.23 - ייאסר למשך 30 ימים. הנאשם הבין והתחייב לכך במהלך הדיון.

7. המוצגים, ככל שקיימים, יחולטו או יושמדו, וזאת על פי שיקול דעתו של רשם המוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' כסלו תשפ"ג, 29 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.